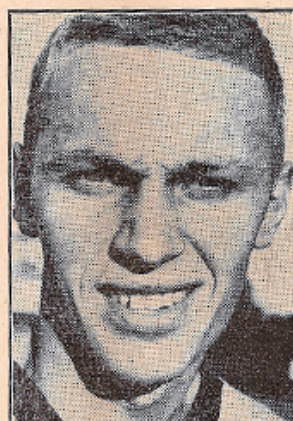

I serien
GRABBAR SOM KOMMER
presenteras

HÅKAN MAGNUSSON

– förr okänd inner
i AIK:s pojklag, nu
lysande halvback i
Hammarby och U-
landslaget!

Bilden: Håkan i närkamp med Hall-
sta-yftern Bertil Eklund

**STOCKHOLMS
BÄSTE
YTTERHALV
FINNS I
HAMMARBY!**

EN REKORD-SPECIAL
av BJÖRN LEROY

WU är det definitivt goodбай med fattiga Hammarby!
Det var gott om olycksorpar, som kraxade den dystra melodin i fjol höst, när Söders tigerrandiga fotbollselva re-
legerades ur storserien efter en högst vemodig höstsäsong.
Hur skulle det nu gå med ekonomin för de fattiga Söder-
bröderna? Publikken hade stadigt minskat — vilket inte var
så mycket att undra på, ty »tigerspelet» var av allra be-
drövligaste slag. Och ingen vågade tro på någon bättring i
div. II.

Men UK-basen Lennart Nyman trummade samman sin
garvade ledarstab, där spottades i nävarna och togs friska
tag. Veteranen Folke Adamsson, en av Sveriges genom ti-
derna skickligaste läderkulstränare, lovade att göra come-
back på ett år för att se, om laget kunde räddas undan
förintelse.

Resultatet blev alldeles förbluffande! »Fattiga Hammarby»
ångade fram som ett expresslok, blev det mest publikdra-
gande laget i hela div. II och presterade långt bättre och
piggare spel än tidigare i storserien. Den gamla trogna
stampubliken fick färska och entusiastiska nyttillskott.

Rekordet sattes vid seriefinalen den 7 juni mot Brage,
då över 18.000 (!) själar stuvade in sig i Stockholms 52-
åriga olympiastadion vid Valhallavägen och jublade åt
Nackas konstnål.

— Det är Nacka som drar, hette det då. Fantastiskt vad
den grabben alltså är populär!

Det är riktigt. »Vajande Majskolvens» har kvar sitt gamla
»charmorgrepp» om åskådarmassorna. Nya publikrekord
sattes, var än Söder-bröderna spelade. Ja, lille Nacka var
verkligen en gosse värd sin vikt i guld!

★ ★ ★

I allt ståhejet kring den linluggige vänsteryttern lade
inte så många märke till, att Hammarbys hjärntröst på
spilrorna av elvan från 1963 byggt upp ett nytt och krytt
gång, som spelade en alldeles förträfflig fotboll.

Den saken fastslogs inte av hrr läderkuleskrivare, förrän
i slutet av juli, då de tigerrandiga hux, flux dokumenterade
sig som Kungl. Huvustadens bästa lag! AIK besegrades
med 4—3 i en lysande vänskapsmatch, och Djurgården var
ytterst nära att vederfaras exakt samma oblidla öde. Men
»järnkaminerna» klarade sig tursamt med 3—3, sedan Ham-
marby haft ledningen med 2—0 i halvtid.

Det mest förbluffande var, att »Nacka-gängets» faktiskt
presterade ett betydligt elegantare s. k. »smokinglir» än de
celebra AIK:arna själva. Nu började press-pojkarna granska
Söderbrödernas nya »krisuppställning» med förstörings-
glas.

En av de mer skarpögda förstasiggåarna upptäckte då,
att Hammarby faktiskt i all tysthet höll sig med Stockholms
bästa ytterhalv! Och nu kunde hrr reporters inte för sitt
liv begripa, att de inte upptäckt den saken tidigare.

Pojken heter Håkan Magnusson — det ska' vara en Mag-
nus i år! Lennart Nyman lär vara lika förtjust över »sin
egen» Magnusson som över den ofantligt mycket mer om-
skrivna Roger-dito i Atvidaberg, trots dennes strålände
entré i A-landslagets kedja.

Låt mig slå fast redan nu, att Håkan Magnusson tills
vidare inte är så mycket mer än ett osedvanligt lovande
löfte. Även om många experter anser, att pojken redan är
så pass försigkommen, att han inte alls skulle skämma ut
sig ens i A-landslaget.

★ ★ ★

Håkan debuterade i den svart-guirandiga dressen i mars
vid vintermatcherna vid Stora Mossen, och inrangerades
redan då bland planens topp-figurer.

Jag förhörde mej hos bollkloke Folke Adamsson, var han
hade fått den där välspelade pojken ifrån. Håkan härjade
som högerhalvback och vikarierade för ingen mindre än
Gösta Lundell, rutinerad landslagshejare (som var skadad).

— Jo, förstår du, svarade Folke, vi fick höra att Rey-
mersholm höll sig med en ung, väldigt teknisk grabb, som
både Djurgår'n och AIK var ute och nosade efter.

— Så vi åkte upp och tittade på bataljen Norr—Söder,
där killen skulle spela. Det var inte minsta tvekan: Håkan
Magnusson var en talang av högst sällsynt slag!

— Vi har sedan gammalt haft ett idealiskt samarbete
med Reymers. Det är klart, att det var lite känsligt, att nu
försöka kidnappa deras bästa lirare. Men Håkan själv ville
gärna framåt, och transferrn ordnades i allra största sämja.
»Pliggen» Jansson i Reymersledningen är ju också en sni-
lare att resonera med. För min del tycker jag, att Håkans
tarkaste sida är hans fina framspelningar. Det är mycket

tack vare dom, som Hammarby-kedjan börjat ösa in mål
igen.

— Grabben har också en alldeles ypperlig kondition och
är ett föredöme, när det gäller träning. Så jag är absolut
övertygad om, att Håkan om något år hör hemma bland
Sveriges 5 à 6 bästa ytterhalvor.

★ ★ ★

— Nu gällde det att liksom bygga upp laget på nytt,
och då måste man först och främst få fram en stark halv-
backstrid. Det ska' vara pojkar, som både kan hjälpa till i
försvaret och som är konstruktiva och förstår att mata
fram förwardskedjan med fina »mackor». Som Nacka säger.

— Där hade jag en väldigt tur. Gösta Lundell kom till-
baks och visade framfötterna på nytt, och i Björn Löf fick
vi fram en centerhake, som bara tycks bli bättre och bättre.
Och nya Håkan Magnusson höll stilen och gjorde en enorm
nytta. Många Hammarby-supporters påstår, att han är la-
gets bästa lirare, men så långt vill ju inte jag som är
tränare gå. Men så mycket kan jag säga, att grabben redan
överträffat våra djärvaste förhoppningar. Såvitt jag kan

Forts. på sid. 38

Håkan Magnusson har ett grant tillslag med kraft och pre-
cision

Stockholms bästa ytterhalv ...

Forts från sid. 19

förstå, så är Håkan ämne till en verklig stjärnspelare. Han neutraliserar redan nu vilken inner som helst, men enligt min åsikt är han ännu mer värdefull i sina framspelningar. Det är minsann inte ofta man kan konstatera så mycket positivt hos en så ung grabb.

★ ★ ★

Vi luffade upp till Johanneshov den 6 augusti för att se Söder-bröderna söka ta revansch på Hallsahammar, som i våromgången klädde upp stockholm laget på Trollebo med 4-3.

Alla hade väntat sig en järnhård drabbning mot det tuffa brukslaget, men här blev det andra taktik. När domarens pipa signalerade full tid visade anslagstavlan — 8-0 för »stigrarna»!

— Kan grabbarna hålla den här stilen, så har vi fått fram vårt bästa lag genom tiderna, konstaterade Lennart Nyman belåtet.

— Vi borde ha vunnit med cirka 15-0, om alla grabbar lyckats perfekt, tyckte Folke Adamsson. Men inrarna hade en dålig dag. Varken Ya eller Lasse Nordin var på toppen. Men Bernt Lif var dess bättre och friskade ju in fem sylar så då får man väl inte klaga.

★ ★ ★

Vi hade rest upp speciellt för att granska Håkan Magnusson. Det blev både plus och minus. Håkan var med ypperligt i anfallen, ryckte ambitiöst upp vid hörnorna och levererade lysande inlägg som Bernt Lif ofta behandlade mästertligt. En av dessa »Magnus-bollars» klippte han in direkt — och då stod det 5-0.

Men av någon anledning dirigerades Håkan sedan ned som back — och där gjorde han mindre lycka. Nu har Hammarby en så fin extra halvback som Inge Persson, men inte heller han var något större nummer som högerback. Jag tror i alla fall, att det är absolut fel att konstruera allt för mycket med unge Håkan. Som i allra högsta grad har framtiden för sig just som ytterhalvback!

★ ★ ★

Den saken konstaterades redan den 2 augusti i Sandviken, när Håkan Magnusson ryckte in som Sveriges ende debutant i ungdomslaget mot Finland. Där Sverige vann sin 10:e raka seger mot finnarna i U-sammanhang.

Lagledare var en så kritisk herre som George »Aby-Ericsson» från Norrköping. Aby var trots 2-0-segern inte helt nöjd med sina U-poikar.

— Forwardskedjan gick inte alls som vi hade räknat med, sade Aby. Dom borde ha gjort minst ett halvdu-sin mål till.

Däremot gav Aby halvbackstrion överbetyg.

— Björn Nordqvist som centerhalv var utmärkt. Där har vi kanske Baj-döff Johanssons arvtagare i A-laget. Björn var finfin som stopper. Den där nya grabben Håkan Magnusson var också en glädjande överraskning för mig. Han levererade ett stort spel och är tydligen en framtidsman av stora mått. Tommy Svensson från Öster var även han alldeles utmärkt, så den här halvbackstrion är verkligen något att bygga på.

★ ★ ★

Det är minsann inte ofta, som det kommer fram en ung fotbollstjärna i

Nacka Skoglund gratulerar Håkan Magnusson till en fin match

Kungl. Huvudstaden, där det finns allt för mycket andra saker, som en ung man ägnar sig åt. I Djurgården har vi väl bara Hasse Mild, Hasse Nilsson och Boris Johansson och i AIK Lillen Söderström, Lill-Garvis och Tommy Stenberg.

Märkligt nog har Håkan Magnusson börjat i AIK:s pojklag. Svartingarna har under åren fått fram åtskilliga storspelare därifrån som Kurre Hamrin, bröderna Anlert m. fl.

★ ★ ★

Vi frågar Håkan Magnusson, varför han inte stannade hos »kolsäckarna». — Trodde mej inte ha någon framtid i Gnaget. Jag och Tommy Stenberg hängde ihop rätt mycket, men det var nog inte så många som ansåg att jag skulle bli någonting att satsa på. Utom Tommy så var Jim Nildén och Bosse Holmberg stjärnorna i det gänget.

— När jag så fick ett anbud från Reymers att lira för dom för ett par år se'n så slog jag till med detsamma. För jag är ju född på Söder, har vuxit upp i trakten av Tantolunden och Zinkensdamm och har alltid gillat gamla Reymers.

— Jag trivdes finfint i det gänget men var förstas tacksam för chansen att få lira med i Hammarby.

— Jag är också glad för, att jag där fått försöka mej som halvback. Tidigare lirade jag inner, och det gick kanske inte så särskilt bra alla gånger.

★ ★ ★

Håkan Magnusson väger mellanvikt. 72 kilo, och är 178 cm lång. Han är 22 år gammal och till professionen brevbärare.

Trappsklubbet måste vara en fin extra konditionsträning. För tidigare har Kungl. Postverket i Stockholm reklamerats av gångarbröderna Åke och Erik Söderlund som uppmärksammade idrottsstjärnor. Åke och Erik håller nog sin position — men hotas nu starkt som Postens PR-poikar av Håkan Magnusson.

★ ★ ★

»Stabben» Ahlner, gamla Hammarbys »PR-gubbe», är mäktigt förtjust i unge Håkan.

— Redan efter ett par vårmatcher hade den grabben arbetat sig upp till en stabil popularitet. Våra supporters döpte honom till »nya Nacka».

— Det kanske är lite överord, för Håkan går naturligtvis inte ännu upp mot Nacka. Men det smeknamnet är i

alla fall betecknande och tyder ju på, att Håkan kan behandla en boll — och det kan han också. Han är av den typen som lirar med »insidans» — och det är faktiskt inte ofta som man får tag på en sån kille numera.

— Håkan är en av de bästa konstruktiva ytterhalvor vi någonsin fått fram, så det skall bli intressant att följa den grabbens utveckling. Vi chansade också och satte in pojken direkt i A-laget. Annars så brukar vi ju låta en ung och ny spelare skolas i B-upplagan. Håkan Magnusson motsvarade 100-procentigt ledningens förtröende, så vi har inte haft minsta anledning att ångra oss.

★ ★ ★

Märkligt är, att Stockholms förs-kaste stjärnspelare, Hasse Nilsson och Boris Johansson i Djurgården och Håkan Magnusson i Hammarby, alla tre började »dalta med läderkulan» i AIK:s pojklag.

— Tar ni inte vara på era unga talanger, frågar jag Gnarhövdingen Bruno Nyberg.

— Det är naturligtvis tragiskt, att vi ska hålla på och fostra stjärnor åt andra klubbar, svarar Bruno. Men det är inte alltid så lätt att i tid se, vad en 15-16-åring har för utvecklings-möjligheter.

— Vad Håkan Magnusson beträffar, så minns jag honom mycket väl från 1959 års pojklag. Men då var det ingen, som trodde, att han skulle bli något så särskilt märkvärdigt. Vi gjorde inga svårigheter alls när han ville knalla över till Reymersholm. Sen är det ju bara glädjande, att grabben nu har blommat upp och är på väg att bli stjärna. Vi får gratulera Hammarby, som förstod att placera pojken på hans rätta plats.

— Det var ungefär likadant, när det gällde Hasse Nilsson och Boris Johansson. Grabbarna kände sig förstas smickrade, när dom fick anbud från Stockholms-Kamraterna och Tellus. Och vi i AIK tycker, förstas, att det är roligt att se, hur stiltigt dom gått framåt.

★ ★ ★

Håkan Magnusson torde väl jämte Djurgårdens Torsten Furukrantz vara den finaste halvback, som Stockholm fått fram på många, många år. Då han nu har en så begåvad pedagog som Folke Adamsson som instruktör, har man all anledning att hoppas på en »ljusnande framtid».

● ● ●